

آزمایشگاه سیستم عامل دستورکار ۱۴: الگوریتم بانکداران

الگوریتم بانکدار یک الگوریتم تخصیص منابع و اجتناب از بنبست است. در این الگوریتم مشتریهای متعددی منابع را از بانک درخواست می کنند و سپس بعد از استفاده آن را بازمی گردانند. بانکدار تنها در صورتی که در ازای یک درخواست، منبع را اعطا خواهد کرد که سیستم در حالت امن باقی بماند و درخواست منبعی که سیستم را در یک حالت ناامن باقی می گذارد، رد می شود. برخی از منابعی که در سیستمهای واقعی دنبال می شوند حافظه، سمافورها و رابط دسترسی هستند. نام الگوریتم بانکدار برگرفته از این حقیقت است که این الگوریتم می تواند در سیستم بانکی مورد استفاده قرار گیرد تا تضمین کند که بانک همه منابع خود را از دست نمی دهد. چون بانک هیچگاه پول را به نحوی تخصیص نمی دهد که نتواند نیازهای بقیه مشتریها را برطرف کند. با الگوریتم بانکدار بانک تضمین می کند که زمانی که مشتریها پول درخواست می کنند بانک هیچگاه به حالت ناامن نمی رود. اگر درخواست مشتری باید صبر کند تا زمانی که مشتریهای باعث نشود که بانک حالت امن را ترک کند، منبع اختصاص می یابد در غیر این صورت مشتری باید صبر کند تا زمانی که مشتریهای دیگر سپرده منبع کافی قرار دهند.

زمانی یک حالت را امن گوییم که حداقل یک ترتیب از فرایندها وجود دارد که تمام فرایندها می توانند تا کامل شدن اجرا شوند. از آنجایی که سیستم نمی تواند بداند یک فرایند چه زمانی به پایان می رسد یا چه تعداد منابع درخواست خواهد شد، پس سیستم فرض می کند همه فرایندها تلاش می کنند که حداکثر منابع را در اختیار داشته باشند تا زودتر به پایان برسند. از آنجایی که سیستم به طور ویژه اهمیت نمی دهد که اجرای هر فرایند چقدر طول می کشد پس این یک فرض معقول در اکثر موارد است. هم چنین اگر یک فرایند بدون دستیابی به حداکثر منابع پایان یابد فقط اجرا را روی سیستم ساده تر کرده است. حالت امن در نظر گرفته شده که تصمیم بگیرد فرآیند به صف آماده برود.

شبه کد بررسی امن بودن وضعیت به صورت زیر است:

```
1) Let Work and Finish be vectors of length 'm' and 'n' respectively.

Initialize: Work = Available

Finish[i] = false; for i=1, 2, 3, 4....n

2) Find an i such that both
a) Finish[i] = false
b) Need; <= Work
if no such i exists goto step (4)

3) Work = Work + Allocation[i]

Finish[i] = true
goto step (2)
4) if Finish [i] = true for all i
then the system is in a safe state
```

حال فرض کنید $Request_i$ آرایه درخواستهای فرآیند P_i است. P_i است. P_i تعداد P_i

```
1) If Request; <= Need;
Goto step (2); otherwise, raise an error condition, since the process has exceeded its maximum claim.

2) If Request; <= Available
Goto step (3); otherwise, P; must wait, since the resources are not available.

3) Have the system pretend to have allocated the requested resources to process Pi by modifying the state as follows:

Available = Available - Requesti
Allocation; = Allocation; + Request;
Need; = Need; - Request;
```

بانكدار:

بانکدار درخواستهای n مشتری را برای m نوع منبع بررسی خواهد کرد. برای سادگی، فرض کنید ۶ نوع منبع داریم. بانکدار با استفاده از ساختمان دادههای زیر پیگیر منابع خواهد بود:

```
#define NUMBER_OF_RESOURCES 5
/* this maybe any values >= 0 */
#define NUMBER_OF_CUSTOMERS 5
/* the available amount of each resource */
int available[NUMBER_OF_RESOURCES];
/* the maximum demand of each customer*/
int maximum[NUMBER_OF_CUSTOMERS][NUMBER_OF_RESOURCES];
/* the amount currently allocated to each customer */
int allocation[NUMBER_OF_CUSTOMERS][NUMBER_OF_RESOURCES];
/* the remaining need of each customer */
int need] NUMBER_OF_CUSTOMERS][NUMBER_OF_RESOURCES];
```

مشتری(فرآیند):

تعداد n مشتری(فرآیند) ایجاد کنید که منابع بانک را درخواست و سپس آزاد کنند. مشتریها(فرآیندها) به صورت مداوم، تعدادی تصادفی از منابع را درخواست و پس خواهند داد. درخواستهای مشتریها برای منابع به مقادیر متناظر آنها در آرایه need محدود

خواهند بود. بانکدار در صورتی با اعطای یک درخواست موافقت خواهد کرد که شروط مطرح شده در الگوریتم ایمنی بانکداران را ارضا نماید. اگر درخواستی سیستم را در یک حالت امن باقی نگذارد، بانکدار آن را کنار خواهد زد.

تمرين:

الگوریتم بانکداران را با توجه به توضیحات داده شده پیاده سازی کنید. به طوری که تعداد مشتریها (فرآیندها) و انواع منابع و مقادیر کلی آنها را از کاربر دریافت و بر اساس ورودی، حداکثر مقادیر موردنیاز هریک از منابع را دریافت کنید. به ازای هریک از فرآیندها مقادیر منابع مورد نیاز و تخصیص منابع را مشخص کنید.